

Kopitarjev glas

številka 2 - FEBRUAR 2008

OBČINA VODICE

Kaj vse je lahko kultura?

 Jerneja Kimovec

Kultura so besede, pesmi, ples, umetnost, igra. So odnosi do drugih ljudi, do države, zgodovine, do izročila. So pa tudi veliki ljudje, brez katerih vsega naštetega sploh ne bi bilo.

Nekaterim izmed njih smo v Vodicah na večer pred 8. februarjem vrnili vsaj delček tega, kar so oni podarili nam. Poklonili smo se jim ... s kulturo.

Slavljenec večera je bil gospod brezmejne dobrote, romantični sanjač, svobodomiseln in načelen lepoteč. Ste ga prepoznali? Kaj pa takole: v ljubezni neusliščan, iščoč srečo in smisel v bednem življenju, stalen obiskovalec bližnjih gostiln?

Na predvečer Prešernove smrti smo skupaj razmišljali, zakaj je njegov mit v tako ironičnem nasprotju z realnostjo. Od kod prepad med čudovito in večno poezijo na eni ter bednim in nesrečnim življenjem na drugi strani? Morda je nastal ravno zato, ker je ljudem težko razumljivo, da tako velik človek ni bil popoln in vzoren. "Pa saj niti ni pomembno," smo ugotovili na koncu. "Ni važno, kaj Prešeren ni, ampak kaj je. Največji slovenski pesnik. In to priznanje je največ, kar lahko storimo v njegov spomin. Če pa kdaj v njegovem imenu spijemo kakšno kupico, pa zagotovo tudi ne bo imel nič proti," je bil praktičen povezovalac Jure Sešek.

Po pozdravu godbenikov pred Kulturnim domom in po slovenski himni v izvedbi združenih pevskih zborov smo najprej pozorno prisluhnili opozorilu, da je treba sedaj, v časih, ko jeziki dnevno izumirajo, še bolj spoštljivo ravnati z besedo, ki jo je Prešeren povzdignil v jezik poetov. Pa ne le z besedo, z vso slovensko kulturo. Otroci, šolarji, mladostniki, odrasli in upokojenci so se v dvorani zbrali prav s tem namenom - da bi negovali slovensko izročilo. Z mnogimi izvirnimi in zanimivimi točkami jim je nedvomno uspelo približati slovenstvo

slehernemu obiskovalcu. V duhu uvodne misli nas je v domačem jeziku nagovoril tudi župan Brane Podboršek.

Dejal je, da se nam slovenščine ni treba sramovati, saj je lep in gibčen jezik. To so Slovenci čutili že pred več sto leti, ko so se trudili, da bi njihova materinščina zamenjala tujo nemščino. Enega izmed odločilnih korakov na tej poti je storil drugi veliki mož, na katerega se bomo letos še velikokrat spomnili. 9. junija 2008 namreč mineva 500 let od rojstva Primoža Trubarja, utemeljitelja slovenskega jezika in književnosti. Z njim se je začela javna raba imena Slovenci in načrtno spodbujanje narodne zavesti. Poleg ljubezni do domačega jezika je Trubarja in nekaj stoletij mlajšega Prešerna povezovalo še eno pomembno prepričanje; oba sta verjela, da človek veliko zadovoljstvo lahko doseže v skupnosti - narodnostni ali medkulturni. Prav zato bi morali biti medsebojno spoštovanje, razumevanje in sodelovanje ključna vodila vseh Slovencev - kar še posebno velja letos, ko Slovenija začne leto kulturnega dialoga. "Prizadevanje vseh prebivalcev za dialog se mora začeti že na občinski ravni, česar pa določeni posamezniki žal ne spoštujejo," je župan odprl perečo aktualno temo v naši občini. Zaradi spora med Občino in Prostovoljnimi gasilskimi društvi so se slednja namreč odločila, da ob državnem prazniku bojkotirajo protokol in ne izobesijo občinskih in državnih zastav. Župan je dejanje označil za protikulturno. Govor je zaključil z besedami, da je v naši občini dovolj prostora za vse, ki se želijo udeležiti po lastnih željah in svojo ustvarjalnost uresničiti brez omejevanja ali oviranja drugih.

To so dokazali vsi nastopajoči, ki so v enem programu združili različne umetniške zvrsti in po svoje oblikovali vzdušje v dvorani: bili smo nasmejani, razigrani, slavnostni, resni, začudeni, predvsem pa navdušeni. S Prešernovo silhueto v ozadju so najprej nastopili najmlajši, potem nekoliko starejši in tako dalje do upokojencev, v drugem delu pa je šlo navzdol, starostno seveda.

Otroci iz Vrtca Škratka Svita, Folklorne skupine razredne stopnje OŠ Vodice in Folklorne skupine Podružnične šole Utik so nasmehe na obrazih pričarali z rajanjem, otroškimi igrami, uganko ter plesom in petjem. Skupaj z malo starejšimi otroki in mladostniki iz Društva Matije Koželja, člani moškega pevskega zbora Matici ter ženskega zbora Flora so dokazali, da ni samo tuje "zakon" in "kul", ampak da tudi "domača scena ni tako bad", kot se je hudomušno izrazil voditelj.

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

Da trud za priznanje slovenskega jezika kot enakovrednega, kateremu je svoje življenje posvetil tudi Anton Martin Slomšek, še eden izmed velikih, ni bil zaman, so potrdili še mnogi drugi. Domen Kompare in Katarina Kimovec sta recitirala Prešernove, Lucija Burger in Tanja Germovnik pa Pavčkove - Besede, take in drugačne. Povodni mož in prevzetna Urška sta tokrat navdahnili kar dve generaciji, upokojenci iz Vodic so njuno zgodbo odigrali po dramsko, učenci iz tretjega razreda OŠ Vodice pa po lutkarsko. Vendar nismo ostali le pri poslušanju verzov o plesu; Andraž Jamnik je z diatonično harmoniko vidno podžgal dlani, prikrito pa zagotovo tudi pete. Poleg njega smo iz Glasbene šole Vodice pozdravili še dva bodoča upa, Luko Cariča s kitaro in Ano Jurca s flavto. Večer so "Z ljubeznijo do domovine", ki jo že stoletja prevzeti sprašujemo "Od kod lepote tvoje?" zaključili Biseri.

Potem ko smo našega največjega pesnika s pomočjo mnogih anekdot iz njegovega življenja pobjliže spoznali, med drugim kot brata, ki ne zna preveč dobro z denarjem, in očeta s toplino v očeh, nam je Jure Sešek izdal še zanimivo (znano) legendo o edinem portretu, ki je nastal še za časa njegovega življenja. Vendar se bo za razrešitev te skrivnosti treba malo potruditi. Čaka vas namreč na Šmarni gori, natančneje na njenem stropu. Ponižno klečeči, meščansko oblečeni romar in dekle zraven njega ... Le pogledajte, na koga vas spominjata.

Slovenija žaluje za človekom, ki je zaznamoval našo zgodovino

Alenka Jereb

Konec februarja je vso Slovenijo presunila vest, da je za vedno odšel naš nekdanji predsednik in domoljub, Janez Drnovšek. Bil je svetovljan, človek s pravo mero modrosti, srčnosti, dostojanstva in odločnosti. Z velikimi črkami se je zapisal v zgodovino naše države, z modrimi potezami in posluhom za stisko pa v srca premnogih Slovencev. Slovenija resnično žaluje za človekom, ki je svoje bistvo iskal v prizadevanju za boljši in lepši jutri, za prihodnost, ki bo po meri ljudi. Bil je državnik, ki je užival velik ugled, človek, katerega znanje in široka razgledanost sta pripomogla k uveljavljanju Slovenije v svetu. Premnogi so občudovali njegovo premišljeno in trezno, predvsem pa preudarno ravnanje v trenutkih, v katerih

bi marsikdo zgubljal potrpežljivost in mirnost. Njegova mirna, nekoliko zadržana, pa vendar odločna drža mu je dajala prepoznavnost. Slovenija žaluje za človekom, ki je bil in bo ostal naš predsednik. Velikani odhajajo, nam pa ostajajo njihova dela in misli, ki nas vodijo v boljšo prihodnost.

V tokratni številki smo se spomnili tudi na velikana slovenske poezije, doktorja Franceta Prešerna. Poročamo o prireditvah ob kulturnem prazniku, ki so se jih občani naše občine v velikem številu udeležili. Veselo in poskočno je bilo tudi na koncertu treh društev upokojencev, saj so obiskovalci napolnili vodiško dvorano do zadnjega kotička. Na prireditvi jih je

obiskal njihov predsednik, Karel Erjavec, ki se je na lastne oči prepričal, kako zanimivo in pestro je lahko življenje upokojencev. Februarja je bilo veselo in hudomušno tudi na ulicah, kajti maskare so pele in plesale, se vrtele in ropotale ter neustrašno preganjale dež, ki je na pustno soboto kot za šalo lil iz oblakov. Morda so prav one krive, da letos botri zimi niso dopustile prikorakati v našo deželo in nam zagosti s snežno odejo. Pa glejte, da ne boste vso krivdo za tako lepo, pretoplo februarjsko vreme naprtili prav njim. Če se bo tako nadaljevalo, bomo v prvih marčnih dneh že lahko trgali drobne bele cvetke, ki naznanjajo, da nas bo kmalu obiskala pomlad. Do takrat pa lepo pozdravljeni.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462. / Izdajatelj: Občina Vodice,

Kopitarjev trg 1, Vodice / Glasilo prejema vsa gosposka dinjstva v občini brezplačno

Izhaja mesečno v 1450 izvodih. / Odgovorna urednica: Alenka Jereb / Oblikovanje:

Matjaž Ferenc / Ilustracije: Andrej Potrč / Slika na naslovnici: Marjana Mohorič

Tisk: Kubelj, d.o.o. / Datum natisa: marec 2008 / Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1,

1217 Vodice / Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net,

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju: www.vodice.si

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Kaj vse je lahko kultura?

Slovenija žaluje za človekom, ki je zaznamoval našo zgodovino

Družbene dejavnosti:

Novi oddelek vrtca v Utiku, Polžki se predstavijo, Območni parlament, Obisk pri županu, Pust, veselih ust, Medgeneracijsko sodelovanje

Osrednji članek:

Letošnji koncert "Skupaj se imamo fletno" je napolnil vodiško dvorano do zadnjega kotička

Društva:

Novi uspehi, nov statut, staro vodstvo, Gasilski veterani - državni prvaki in prvakinja, Občni zbor ŠPD Gams

Kultura:

Pozdravi

Zdravilne rastline:

Šipek

Apiterapija:

Apiterapija - zdravje iz narave

Vrtnarski kotiček:

Čas rezi

Pisma bralcev:

Črna kronika

Igrarije

Zahvale, Oglasi

Pustne norčije, rešite se!

Na kulturni praznik sta si šport in kultura podala roki

URADNE URE

OBČINSKA UPRAVA:

- ob ponedeljkih in petkih med 10. in 12. uro,
- ob sredah med 10. in 12. uro ter 14. in 17. uro.

URADNE URE ŽUPANA:

v sredo od 15. do 17. ure.

Vložišče:

vsak dan od ponedeljka do petka med 9. in 12. uro, ob sredah pa tudi med 14. in 17. uro.

ENSVET - BREZPLAČNO ENERGETSKO SVETOVANJE ZA OBČANE V VODICAH:

uradne ure v prostorih občinske sejne sobe nad pošto oz. trgovino v Vodicah, in sicer vsako tretjo sredo v mesecu med 16.30 in 18.00 po predhodni najavi na telefon (01) 833 26 10 (sprejemna pisarna Občine Vodice, vsak delovni dan med 8:00 in 15:00).

PETROL PLIN, D.O.O.:

- **INFORMACIJSKA PISARNA VODICE:**
uradne ure v prostorih občinske sejne sobe nad pošto oz. trgovino v Vodicah, in sicer vsako sredo med 18.30 in 19.30 (vodja informacijske pisarne Marjan Jakolin, tel.: 041 371 655);
http://www.petrol.si/index.php?sv_path=122,246,260,400

- **DEŽURNA TERENSKA SLUŽBA:**
tel.: 040 679 344.

ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE

- **OBMOČNA ENOTA LJUBLJANA, KRAJEVNA ENOTA LJUBLJANA, REVIR VODICE:**
uradne ure v prostorih občinske sejne sobe nad pošto oz. trgovino v Vodicah, in sicer vsak četrtek med 7.00 in 9.00 (revirna gozdarka Nina Iveta, tel.: 041 657 224).

MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT:

uradne ure na sedežu inšpektorata, Mengeška cesta 9, Trzin, vsak ponedeljek in sredo med 9.00 in 11.00; v prostorih Občine Vodice vsak ponedeljek med 9.00 in 11.00 po predhodnem dogovoru na telefon (01) 564 47 20 (Medobčinski inšpektorat).

JAVNO PODJETJE KOMUNALA VODICE, D.O.O.:

- **POSLOVANJE S STRANKAMI:**
uradne ure v prostorih javnega podjetja (Dom krajanov, Utik 1), in sicer ob ponedeljkih in petkih med 9.00 in 12.00, ob sredah med 9.00 in 12.00 ter 14.00 in 17.00;
- **DEŽURNA TERENSKA SLUŽBA:**
tel.: 031 342 967
(Prenova-Gradbenik, d.o.o.).

ELEKTRO LJUBLJANA, D.D.:

- **DE LJUBLJANA OKOLICA, NADZORNIŠTVO ČRNUČE:**
uradne ure v prostorih nadzorništva, Cesta 24. junija 1, Črnuče, in sicer vsak ponedeljek med 8.00 in 11.00 ter vsako sredo med 8.00 in 10.00 ter 14.00 in 16.00
(tel.: (01) 537 14 55, fax: (01) 561 36 73);
- **DEŽURNA TERENSKA SLUŽBA:**
tel. (031) 319 956;
- **OBVESTILA O NAČRTOVANIH
ODKLOPIH ELEKTRIČNE ENERGIJE:**
<http://www.elektro-ljubljana.si/default.cfm-Jezik=Si&Kat=0205>

UPRAVNA ENOTA LJUBLJANA

- **KRAJEVNI URAD VODICE:**
uradne ure v prostorih krajevnega urada (Dom krajanov Vodice, Kopitarjev trg 1), in sicer ob sredah med 8.00 in 12.00 ter 13.00 in 17.00 in petkih med 8.00 in 13.00.

Novi oddelek vrtca v Utiku

Hedvika Rosulnik

V Sloveniji se povečuje število otrok prvega starostnega obdobja (od 1. do 3. leta), ki so vključeni v vrtec. Večina otrok se v vrtec vključi takoj po končanem porodniškem dopustu. Če je v vrtcu prosto mesto, so starši lahko zelo veseli, posebno še med šolskim letom, ko je skoraj nemogoče vključiti otroka v jasli.

Prav zato so bili starši, ki so lahko s 1. februarjem 2008 vključili najmlajše v vrtec v Utiku, veseli, kajti porodniški dopust se izteče, treba je v službo, domačega varstva pa ni ... Zato tudi vožnja do Utika ni bila problem; v vrtec so namreč

vključeni le trije otroci iz Utika oz. Sela, ostali pa v novi oddelek prihajajo iz Vodice in Skaručne.

Da je novi oddelek lahko odprl vrata, se zahvaljujemo ravnateljici Ivani Bizjak, saj je šola začasno odstopila vrtcu učilnico, ki je postala igralnica. Hvala tudi Občini Vodice oziroma županu Branetu Podboršku za razumevanje problematike, podporo in sredstva Občine za opremo nove igralnice. V letošnjem šolskem letu so lahko vsi starši iz občine Vodice, ki so pravočasno, do konca meseca aprila lani, oddali vlogo, vključili otroke v Vrtec Škratka Svita.

V vrtce občine Vodice pa je skupaj vpisanih 215 otrok, od katerih jih 142 obiskuje centralni vrtec v Vodica, 38 je vključenih v Vrtec Skaručna in 35 v Vrtec Utik. Vključeni otroci imajo zagotovljeno kakovostno vzgojo in izobraževanje, kakovostno prehrano, ustrezna sredstva za igro in učenje, spodbudno okolje in družbo vrstnikov.

V vrtcu smo se skupaj s starši, ravnateljico in županom veselili ob odprtju novega oddelka. Najmlajše so prijazno sprejeli tudi šolarji in učiteljice. Včasih se učimo tudi od otrok ...

Polžki se predstavijo

Otroci skupine Polžki z vzgojiteljicama

V petek, 1. februarja, smo se v Podružnični šoli Utik prvič srečali z otroki, starši in vzgojiteljicama v našem novem oddelku Polžki. Z vzpodbudnimi besedami sta nas pospremili ravnateljica Ivana Bizjak in pomočnica ravnateljice Hedvika Rosulnik. Skupaj smo se nato posladkali z odličnim pecivom, ki sta nam ga pripravili naši kuharici.

Smo kot pravi polžki, večinoma se še plazimo in tudi slinimo, saj nam ravno v tem obdobju rastejo zobki. V skupini nas je trenutno deset, marca in aprila pa se nam pridružijo še štirje člani. Z vsakim dnem se bolj poznamo, pri vzgojiteljici Ines in Jolandi pa vedno najdemo tolažbo, saj nas zelo radi pobožata in stisneta k sebi. Postajamo pravi prijatelji. Otroci skupine Pikapolonice nas radovedno opazujejo, se z nami igrajo, kadar pa nam je hudo, nas potolažijo tako, da nam hitro potisnejo dudo v usta. Tudi šolarji se zelo trudijo, da nas v času počitka ne zbudijo.

Naj se poslovimo z mislimi naših staršev, vsem Vodičanom pa pošiljamo poljubčke in pozdravčke!

"Nad odprtjem novega jasličnega oddelka v Utiku sem bila zelo navdušena, saj je sprva kazalo, da za te malčke v vodiškem vrtcu ne bo prostora. Tako se lahko sedaj mirno odpravim na delo, saj je Kris v varstvu dveh prisrčnih in hkrati profesionalnih vzgojiteljic ter v družbi 14 ljubkih Polžkov."

Tina Šmid

"Februarja smo lahko v prostorih OŠ Utik, ki so starejši prostori, a so sedaj urejeni z novo opremo, pričeli z uvajanjem naših najmlajših. Prijazno sta nas sprejeli Ines in Jolanda. Z novim načinom življenja so tako naši malčki kot starši zadovoljni, saj so v dobrih in varnih rokah. Da pa poteka vse nemoteno, gre zasluga vrtcu in Občini Vodice ter županu, saj smo tako starši lahko brez skrbi."

Simona Kadivec

"Vsi smo zelo zadovoljni z jaslično skupino Polžkov v Utiku. Erik gre vsak dan z veseljem v vrtec, kjer se lahko igra s prijatelji, ati in mami pa sva vesela, ker lahko brez skrbi odideva v službo, saj veva, da bosta Ines in Jolanda lepo poskrbeli za najinega Erika, saj sta res enkratni vzgojiteljici!!!"

Erik, ati in mami

"S februarjem so naši mali Polžki prvič vstopili v vrtec Utik. Prostoren in z igračami dobro obložen je hitro postal zanimiv našim nadebudnežem, piko na i sta dodali še z dobro voljo opremljeni vzgojiteljici. Sedaj, po dobrem tednu, so skorajda vsi otroci že osvojili svojo novo "službo"."

Družina Primožič

"S februarjem je naš najmlajši družinski član začel obiskovati vrtec. Ob tej priložnosti bi rada izrazila zadovoljstvo, da so bile želje staršev uresničene in je nova skupina zaživela sredi šolskega leta. Igralnica je lepa, svetla ter prostorna in omogoča veliko prostora za igro, plazenje in prve samostojne korake v širni svet. Vzgojiteljici sta prijetni in mislim, da so ju njuni Polžki že vzljubili, ker so zadovoljni in nasmejani. Vesela sem, da moj otrok z veseljem hodi v vrtec in da se dobro

počuti v družbi sovrstnikov, Ines in Jolande. Verjamem, da bo tako ostalo tudi v bodoče."

Mojca Dermastja

"Starši smo nestrpno čakali februar 2008, ko se je v podružnični enoti vrtca Škratka Svita v Utiku odprl nov oddelek za najmlajšo skupino otrok po imenu Polžki. V glavah so se nam porajala vsemogoča vprašanja: "Ali bo moj otrok sprejel vzgojiteljico? Ali bo moj otrok v vrtcu jedel? Ali bo moj otrok spal v tuji postelji ...?" V svojih mislih sem si predstavljala različne scenarije, kako se bomo ves čas klicali, da moja hči neprestano joka, da nima apetita, da je ves čas skrita v kotu in noče sprejeti družbe. Potem pa je prišel ponedeljek, 28. 2. 2008, ko smo imeli možnost spoznati vzgojiteljici Ines in Jolando. Spomnim se, da sem se ob prvem srečanju z njima popolnoma pomirila. V tistem trenutku so me dvomi o pravilni odločitvi glede varstva moje Sare popolnoma minili.

Te dni sem s Saro na uvajanju, tako da sem podrobneje spoznala način in metode vzgoje. Preseneča me spoznanje, da se starši ne zavedamo, kaj vse so naši malčki že sposobni doumeti in storiti sami. Večine stvari se že dobro zavedajo. Ko vzgojiteljici pripravita mize, natančno vedo, da je čas za hranjenje, ko se pripravijo ležalniki, vedo, da bo prišel čas za počitek.

Zelo sem zadovoljna s skupino, v kateri je moja hči. Vzgojiteljicama bi rada zaželela veliko veselih in razigranih uric z našimi Polžki."

mamica Katja

Območni parlament

Filip Pesek

V sredo, 16. 1. 2008, smo se zastopniki OŠ Vodice z mentorico Alenko Jereb odpravili zagovarjat stališča naše šole na območni parlament v Ljubljano.

V uvodu zasedanja je vsaka šola predstavila svoja stališča glede letošnje teme Mladi in prosti čas. Predstavitev šol je potekala po abecednem vrstnem redu, tako da je naša šola nastopila zadnja. Predstavili smo svoje vidike in mnoge težave. Sledila je razprava, v kateri smo slišali mnogo zanimivih mnenj in predlogov.

Šolo smo zastopali: Ingrid Mulec, Peter Merše, Eva Šestovič, Anja Ovijač in Filip Pesek. Domov smo se odpravili zadovoljni, saj smo uspešno zastopali šolo in mnenja njenih učencev.

Obisk pri županu

Filip Pesek

Na mnogih šolskih skupnostih smo izpostavili težavo mladinske sobe za druženje, kjer bi lahko osnovnošolci preživljali prosti čas.

V sredo, 6. 2. 2008, smo se Ingrid Mulec, Tamara Erjavec, Filip Pesek in mentorica Alenka Jereb odpravili iskat rešitve k županu Branetu Podboršku. Imeli smo predstavo, da bo pogovor potekal na čisto

drugačnem nivoju, kot je kasneje v resnici. Ko smo prišli, nas je župan toplo sprejel in začel se je pogovor v popolnoma prijaznem in zabavnem vzdušju. Predstavili smo mu svoje težave in misli.

Njegov odgovor je bil konkreten, saj nam je obljubil mladinsko sobo do konca aprila v nekdanjih prostorih Radia Sonček.

Pust, veselih ust

Medgeneracijsko sodelovanje

Hedvika Rosulnik, Vrtec Škratka Svita Vodice

V vrtcu se na različne načine vključujemo v življenje našega kraja. Posebno pozornost že nekaj let namenjamo sodelovanju s starejšimi, s tretjo generacijo. Zavedamo se, da so vsa tri obdobja življenja celota človekovega življenja, ki ga spoznavajo naši najmlajši doma in tudi v vrtcu.

V sodobnem času je vse manj tradicionalnih

medgeneracijskih povezav, ki so včasih temeljile na sorodstvenih in sosedskih razmerjih. Spreminjajo se tudi družine in družinske povezave. Kljub javnim vzgojno-izobraževalnim in socialnim mrežam je pristen stik, sodelovanje, medsebojna pomoč med posamezniki oziroma generacijami največ, kar lahko damo drug drugemu. Ni potrebno veliko, dovolj je že prijazna beseda, vabilo.

Na naše vabilo so se babice in dedki množično odzvali. Že pred prihodom v vrtec so najmlajši doma skupaj s starimi starši izdelovali ptičje krmilnice. Na dan druženja smo krmilnice razstavili pred vrtcem Škratka Svita. Samo na igrišču vrtca v Vodicaх je bilo razstavljenih več kot 100 krmilnic, razstavljali pa so tudi v vrtcu Utik in Skaručna. Srečanje smo začeli z lutkovno

igrico in skupnim izdelovanjem ptic iz odpadnega materiala. Pokazala se je vsa ustvarjalnost najmlajših in starejših. Po odmoru s kavo in pravkar pečenim jabolčnim zavitkom so babice in dedki prisluhnili predavanju dr. Amadeja Laha o poškodbah in oskrbi poškodb. Tako je prijetno skupno druženje prineslo tudi nova znanja o pravilnem ukrepanju v primeru poškodb.

Vsem babicam in dedkom, ki so izdelali krmilnice in se udeležili našega srečanja, se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje. Hvala tudi dr. Lahu, ki se je odzval vabilu.

Novi uspehi, nov statut, staro vodstvo

Jerneja Kimovec

87. redni občni zbor PGD Polje

Vsakoletni občni zbor prostovoljnih gasilcev iz Polja in okolice je tokrat prinesel potrditev novega statuta, volitve v organe društva, pohvalo starejšim gasilkam in gasilcem za zgodovinski dosežek in razpravo o težavah pri financiranju.

"Najprej vas lepo pozdravljam in vsem skupaj želim veliko zdravja in uspehov v novem letu, v katerem bomo praznovali že 87-letnico delovanja društva," je 71 prisotnih članov in 12 gostov nagovoril predsednik PGD Polje, Peter Aljaž. Po

minuti molka za dva preminula gasilca je bilo potrjeno tričlansko delovno predsedstvo s predsednico Eriko Potrč, ki je za lažjo orientacijo še enkrat prebrala dnevni red. Pod tretjo točko so nas čakala poročila o delovanju društva v letu 2007.

Predsednik je na kratko povedal, da delo v 227-članskem društvu poteka po že ustaljenem redu. Poleg osmih razširjenih sej upravnega odbora, sestankov in tradicionalnih aktivnosti, kot so klobasarska tombola, čistilna akcija, praznovanje sv. Florjana, veselica, društvene vaje, proslave in pogrebi, so v Polju organizirali še regijsko tekmovanje in pokalno tekmovanje za veterane. Ti so postali pokalni zmagovalci za leto 2007, tako v ženski kot v moški konkurenci, kar je edinstven dosežek. Društvo je sicer sodelovalo še na raznih drugih tekmovanjih, kot na primer v mnogoboju in avtoreliju. Predsednik je ugotovil, da so plan za leto 2007 izpolnili, sredstva pa porabili za preureditev garaže, nakup zaščitnih oblek in cevi, vzdrževanje doma,

vozil in okolice ter za ponovno pridobitev dveh ročnih in ene radijske postaje. Slednje so jim bile namreč odtujene med vlomom v garažo. Ob tem je predsednik omenil, da so za finančno pomoč zaprosili tudi Občino, vendar še čakajo na odgovor. Predsednik se je vsem (aktivnim) članom zahvalil za čas, ki ga namenjajo bližnjemu, nato pa besedo predal poveljniku, Tonetu Šušteršiču.

V poveljniškem poročilu se je znašlo nadpovprečno število intervencij; gasilci so reševali gozd in hlev, gospodarsko poslopje in stanovanjski objekt, poleg tega pa občanom pomagali še pri raznih nesrečah, recimo pri črpanju vode iz kleti. Tako so dokazali, da niso dobri le na tekmovanjih, pač pa tudi takrat, ko gre zares. Ker sta v kritičnih situacijah znanje in pripravljenost ključnega pomena, gasilci redno vadijo na (med)društvenih vajah in pregledujejo hidrante, urijo pa se tudi na predstavitvah svojega dela raznim

nadaljevanje na strani 8

nadaljevanje s strani 7

skupinam, na primer invalidom in malčkom iz Vrtca Skaručna. Dober trening pa so seveda tudi gasilska in športna tekmovanja. Starejši gasilci in gasilke so na "umetnem prizorišču" tako ali tako nepremagljivi, poleg njih pa so se letos izkazale tudi članice A, ki jih v letu 2008 čaka preizkus na državni ravni. Po čestitkah je poveljnik poudaril še, da se člani PGD Polje sicer udeležujejo raznih posvetov, izobraževanj in predavanj, vendar si želi, da bi bilo aktivnega udejstvovanja še več, predvsem med mladimi.

Z njim se je strinjala tudi Erika Potrč, ki je poročilo mladinske komisije povzela z mislijo, da so se mlajše desetine v preteklem letu izkazale s pridnostjo in sodelovanjem, njihove rezultate pa bi se dalo v prihodnosti še izboljšati. Tudi komisija za članice je ugotovila, da je za njimi uspešno in aktivno leto. Uspeh veterank so dopolnile še članice A, poleg tega pa se ženske lahko pohvalijo z udeležbo in pomočjo na prav vseh področjih.

Sledili sta še dve kratki poročili: prvo, številsko, v katerem je Slavka Dacar zaključila, da kljub vsem neprijetnostim v blagajni še vedno beležijo plus, in drugo, s katerim je nadzorni odbor potrdil vzorno vodene knjige in račune.

Pohvale so deževale tudi iz ust gostov, ki so v glavnem izražali želje po nadaljevanju dobrega sodelovanja. Le poveljnik GZ Vodice, Alojz Kosec, si je vzel nekaj več časa in osvetlil nekatere probleme, s katerimi se srečujejo prostovoljni gasilci pri nas in drugod po Sloveniji. Po 139 letih od začetka gasilstva še vedno ni urejeno invalidsko zdravstveno zavarovanje, prav tako tudi ne poveljniška odgovornost. Težave so z dragimi obveznimi zdravniškimi pregledi in s pomanjkanjem ustrežne

zaščitne opreme. S temi nadlogami se spopadajo vsa slovenska prostovoljna društva, pri nas pa je v preteklem letu prišlo še do dodatnih zapletov. Do sedaj je namreč Občina Vodice svoje prispevke pošiljala na GZ Vodice, ta pa jih je razdelila naprej po točkovniku dejavnosti društva. Lani pa so se na Občini odločili, da sredstva razdelijo po svojem sistemu. To je predvsem društvom prve kategorije, kakršno je na primer poljsko, povzročilo nemalo (finančnih) težav. Zato so predstavniki GZ predlagali, da vsa društva stopijo skupaj, skličejo sestanek z županom in poskušajo v najkrajšem času rešiti neprijeten zaplet. Razvoj Vodic je namreč vse hitrejši, zato varnost na našem območju postaja vedno bolj pomembna. Po najbolj perečih zadevah je Alojz Kosec spomnil še, da bo v letu 2008 potekal 15. kongres GZ Slovenije, in sicer od 23. do 24. maja v Krškem. Ker kongresno leto za vsa društva pomeni menjavo vodstev, so tudi v Polju najprej razrešili dosedanje člane, nato pa z dvigom rok potrdili nove. Predsednik volilne komisije Srečo Fujan je razglasil, da predsednik in poveljnik ostajata, v drugih veččlanskih organih pa je prišlo do manjših sprememb.

Ker se je v preteklih desetih letih precej spremenila tudi zakonodaja, so se gasilci odločili, da dajo hkrati na glasovanje še nov statut. Njegov osnutek so člani dobili na dom ob vabilu, tako da so ga lahko do zbora v miru prebrali. Pripomb ni bilo, predlog je bil soglasno sprejet in ko ga potrdi še Upravna enota, bo postal veljaven dokument.

Po uradnih točkah je bilo spet na vrsti nekaj bolj sproščenih, ki so nakazovale, da se po dobri uri občni zbor bliža koncu. V programu za leto 2008 je predsednik posebej izpostavil nakup novega vozila, veselico 7. junija, beljenje garaže in razpis za pokalno tekmovanje; vse ostalo teče po starih tirih. Plan je bil potrjen, prav tako

tudi delegati za občni zbor GZ Vodice, najbolj pridni pa so dočakali zaslužena priznanja.

Po iskrenem aplavzu so se govorci hitro lotili še točke Razno, določili članarino in opozorili na obvezno gasilsko izkaznico za državno tekmovanje. Ob koncu se je predstavica veteranov v imenu vseh zahvalila sponzorjem in kupcem srečk, pa tudi Alojzu Koscu, ki jim že leta stoji ob strani. Poveljnik GZ in seveda vsi ostali so bili povabljeni na gasilski prigrizek in vsesplošen klepet.

Dobitniki priznanj:

- **za 10-letno delo:**
Lucija Podgoršek, Tjaša Stare in Andrej Volkar;
- **za 20-letno delo:**
Drago Bulajič, Marko Gubanc in Franc Barle;
- **za 30-letno delo:**
Vilo Belčič, Robert Šoren, Milan Podgoršek, Milan Verlič, Bogdan Zor, Emil Dacar in Ivan Dacar;
- **za 50-letno delo:**
Ivan Černivec in Ciril Žumer;
- **za 60-letno delo:**
Feliks Čebašek;
- **gasilski veteran:**
Franc Gubanc;
- **priznanje GZ Vodice 3. stopnje:**
Tomaž Ovijač, Slavko Prusnik in Tomaž Stare;
- **priznanje GZ Vodice 2. stopnje:**
Bojan Babnik;
- **priznanje GZ Slovenije 3. stopnje:**
Marko Hribar;
- **priznanje GZ Slovenije 2. stopnje:**
Ivan Seršen;
- **priznanje GZ Slovenije 1. stopnje:**
Ivan Dacar.

Gasilski veterani - državni prvaki in prvakinje

Veterani in veteranke, PGD Polje

Starejši člani in članice iz PGD Polje pri Vodicah tekmujemo že sedem let. Na gasilska tekmovanja, ki jih je preko dvajset na leto, hodimo po celi Sloveniji. V tem času smo dosegli zelo lepe rezultate. Starejše članice smo bile petkrat prvakinje za pokal Slovenije in trikrat državne prvakinje. Tudi starejši člani so že pokalni in državni prvaki. Pokali, ki jih vidite na sliki, so naše skupno

delo enega leta. To pa ni samo naša zasluga, zahvala gre tudi našima mentorjema, Lojzu Koscu in Janezu Jenku. Veliko vaje in potrpljenja smo vložili v naše delo, kar je dokaz, da človek lahko tudi v tretjem življenjskem obdobju naredi nekaj zase in za skupnost, na kar smo ponosni.

Občni zbor ŠPD Gams

Vida Pirc

Z zadovoljstvom se potegne črta pod uspešno sezono in s še večjim veseljem se človek loti načrtovanja nove. Vodstvo se trudi, da članom vsako leto ponudi nekaj novega ter s tem vzdržuje atraktivnost in zanimanje za tovrstno rekreativno dejavnost.

Člani ŠPD Gams smo v prvih dneh meseca februarja naredili zaključek pretekle sezone z rednim letnim občnim zborom. Kot vsa leta do sedaj smo se zbrali v domu Rašiške čete na Rašici. Udeležba je bila kljub izredno slabemu in deževnemu vremenu, kot običajno, množična.

Občni zbor je vodil predsednik, Drago Pirc, ki je takoj po uvodnih formalnostih prešel na pregled pretekle sezone. Ocenil jo je kot zelo uspešno, saj so bili vsi načrtovani izleti tudi realizirani. V mesecu maju smo izvedli nov izlet v Dalmacijo, ki je bil kljub novosti presenetljivo številčno obiskan. Tudi dvodnevni izlet na Kanjavec v mesecu avgustu, s katerim smo obeležili desetletnico delovanja društva, je bil kljub nekoliko slabšemu vremenu še vedno zadovoljivo obiskan in zelo kakovostno izveden, saj ga je vodil planinski vodnik Franci Štupar.

Plan izletov za letošnjo sezono so člani že prejeli skupaj z vabilom na občni zbor. Predsednik je na kratko preletel izlete in izpostavil letošnjo novost, to je izlet na Obir v sosednji Avstriji. Če so že formalno padle meje znotraj Evropske unije, je prav, da preobrat naredimo tudi pri sebi, torej na sosede ne gledamo več kot na prebivalce dežele na drugi strani bodeče

žice. Seznanil nas je tudi o potekanju pogovorov za ponovno izvedbo izleta v Dalmacijo, o čemer bodo vsi člani obveščeni naknadno.

Članica Mateja Gubanc je prebrala finančno poročilo za leto 2007, ki izkazuje namensko porabo društvenih finančnih sredstev, pridobljenih bodisi iz proračunskih sredstev Občine Vodice, za kar se jim zelo zahvaljujemo, bodisi zbranih s članarino in lastnimi prispevki pri realizaciji posameznih izletov.

Člani so na podlagi 40. člena Pravilnika društva po iztekle 4-letnem mandatu morali izvoliti novega predsednika. Soglasno so za mandat naslednjih štirih let ponovno izvolili dosedanjega predsednika, Draga Pirca, ki se je zbranim za izkazano zaupanje najlepše zahvalil.

Pravilnik društva predvideva status častnega člana, za kar je predsednik predlagal Pavleta Resnika in odločitev obrazložil: "V lanskem letu je ob deseti obletnici društva financiral nakup majic z dotiskom društva in obletnice delovanja za vse člane, s čimer je znatno razbremenil društveni proračun. Poleg tega je letos za izvedbo naše tradicionalne tombole prispeval tudi glavni dobiček, to je

klimatsko napravo. Za njegov velikodušni prispevek smo se mu iskreno zahvalili in ga soglasno potrdili za častnega člana društva."

Predsednik je člane društva ponovno opozoril na formalnost, in sicer po Pravilniku društva članu preneha članstvo s črtanjem, če član eno leto ne plača članarine. Kljub temu članu, ki članarine ni plačal, še tri leta pošiljamo vabilo na občni zbor. Če pa se član po treh letih ne udeleži nobenega občnega zbora, oziroma ne plača članarine, ga seveda črtamo s seznama članov. Sicer pa je članstvo konstantno v porastu - letos se nam je pridružilo kar dvanajst novih članov.

Ob koncu uradnega dela se je predsednik zahvalil Boštjanu Peterlinu in Gregorju Kastelicu za večtedensko angažiranje pri pripravi tombole. Zahvalil se je tudi Cirilu Bilbanu za izdelavo društvenega koledarja z označenimi datumi izletov. Za okusno pustno malico se je zahvalil Alenki in Miru Butalič, Janezu in Mitji pa za gostoljubnost v koči. Sledila je že težko pričakovana pustna malica z ogromnimi slastnimi krofi za sladico.

S potešenimi želodci smo vsi aktivno sodelovali pri tomboli, kajti glavni dobiček je mamljivo vabil. Čeprav je bil ta žal samo eden - dobitnik se ga je, mimogrede, iz srca razveselil - je skoraj vsak domov odnesel katerega od več kot stotih ostalih dobitkov. Tombola je še bolj razvnela že tako veselo in razposajeno vzdušje, ki je trajalo do poznih večernih ur. V deževno noč smo se razšli s obljubami, da se čez mesec dni že srečamo na našem prvem izletu.

Letošnji koncert "Skupaj se imamo fletno" je napolnil vodiško dvorano do zadnjega kotička

Alenka Jereb

Že dobro uigrana ekipa vodiških, komendskih in cerkljanskih upokojencev je letos že tretjič po vrsti pripravila dvourni prireditev, s katero so dokazali, da je tretje življenjsko obdobje lahko zelo zabavno, veselo in poskočno. Taki so bili tudi vsi nastopajoči, ki so pripravili zanimiv kulturni program, obogaten s pesmijo, plesom, skeči, predvsem pa dobro voljo.

Predsednik Desusa
Karel Erjavec med
vodiškimi upokojenci

Po uvodnih taktih, ki jih je Vinko Novak izvalil iz svoje lajne, je povezovalc programa Anton Logar izrekel dobrodošlico vsem obiskovalcem, še posebej županu Branetu Podboršku in predsedniku Desusa Karlu Erjavcu.

Župan se je v svojem kratkem nagovoru zahvalil vsem nastopajočim za trud in prispevek k uspešnemu večeru. Z besedami: "Nocojšnji nastop je odgovor vsem, ki nas želijo v Vodicaх spreti," je izrazil zadovoljstvo nad nabito polno dvorano, v kateri so poleg upokojencev in njihovih otrok tudi vnuki čakali na nastop svojih starih staršev.

Tudi minister Erjavec se je zahvalil županu za povabilo ter pohvalil njegova prizadevanja za dobrobit starejše populacije. S strani našega občana Francija Stanonika, ki je ministrova desna roka, je bil seznanjen z vsemi prizadevanji, ki jih Občina Vodice nameni upokojencem. Izrazil je veselje nad tem, da imajo člani obeh društev upokojencev v naši občini svoje prostore, kje se lahko družijo, pohvalil organizirano razdeljevanje toplih obrokov med starejše občane, dobro in zgledno medgeneracijsko sodelovanje ter z odobravanjem sprejel prizadevanja in pogumne načrte župana Podborška. Spregovoril je tudi o položaju upokojencev v Sloveniji in poudaril, da

trenutno pokojninska blagajna nima težav, lahko pa jih bo imela v prihodnosti, in nekaj besed namenil tudi prodaji Telekom in Zavarovalnice Triglav ter gmotnemu položaju slovenskih upokojencev. Nazadnje se je zahvalil za gostoljubje in izrazil prepričanje, da bo odšel domov dobre volje in s pozitivno energijo, saj se obeta prijeten večer.

Za dobro razpoloženje so poskrbeli že prvi nastopajoči. V izvedbi Mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Komenda smo najprej slišali tri pesmi: Zima že zapuša nas, To lepo ime in Avsenikovo Viharnik vrh gora. Tako kot vsako leto je tudi tokrat njihova članica Ivica Ogorevc pesmi povezala z doživeto recitacijo. Slišali smo, kako so Primoža Trubarja sprejeli v raj in kako se je pokoril zaradi svojega protestantizma. Iz raja nazaj v tozemeljsko življenje pa so nas popeljali vodiški Ropotavčki, ki so na ljudske instrumente zaigrali in zapeli tisto "ta veselo", Dobro jutro, gospod kaplan! Kako veselih in urnih nog znajo biti upokojenci, je pokazala

Folklorna skupina Strmol iz Cerklj. Odplesali so splet domačih narodnih plesov v cerkljanskih narodnih nošah, za njimi pa še Poskočne žabice, ki so kot peresce lahko poskakovale v ritmu pesmi Toni je pa ribo ujel. Za smeh in dobro voljo je še posebej poskrbel Dramska skupina iz Cerklj. Tat v hiši je iz ljudi privabil obilo krohota, vsem prisotnim pa karikiral varčnega Gorenjca, ki si na skrivaj rad privoščil malce zabave. Občudovanja vredni so bili tudi folkloristi iz Cerklj, katerih polka, Tapotrkana, Sotiš, Zibn šrit, Kowtre šivat in valček so marsikomu med gledalci povzročali skomine in željo, da bi se veselo zavrteli v ritmu gorenjskih narodnih napevov. Za končno poslastico pa je poskrbel pevska skupina iz Vodice, ki je v pesmi in besedi predstavila obdobje človekovega življenja od rojstva do starosti. Vezni tekst med melodijami Majhna sem bila, Al' me boš kaj rada 'mela, Pod klančkom sva se srečala ... je sestavila in povezovala Staša Baller, skupino pa vodi Francka Rozman.

Ne smemo prezreti tudi drugih zanesenjakov, ki vodijo skupine v preostalih dveh društvih. Kot je poudaril povezovalce programa, gre posebna zahvala vsem trem predsednikom upokojenskih društev: Vodice, Komenda in Cerklje, kot tudi režiserju Valterju Horvatu, ki je pripravil program.

Po končanem programu se je minister za kratek čas zadržal še na Občini, kasneje pa sta se skupaj z županom pridružila nastopajočim. Večer se je zaključil v prijetnem klepetu in izmenjavi mnenj.

Kakšni so bili občutki gledalcev ob koncu prireditve?

Karel Erjavec, minister za obrambo in predsednik Desusa:

Gospod minister, kako ste zadovoljni z gostoljubnostjo?

Prireditev je bila prečudovita, program lep in predvsem profesionalen. Upokojenci so pokazali, da se v društvih dobro dela; vidimo, da je v starejših ljudeh veliko energije in ustvarjalnosti, zato so nam priredili prečudovit večer.

Kaj lahko rečete o trenutnem položaju upokojencev v Sloveniji?

Mislím, da se nekateri upokojenci težko prebijejo skozi mesec. Ocenjujem, da je takih približno 200.000 in za te je treba poskrbeti. Sam se kot član vlade stalno zavzemam, da bi najnižje pokojnine dvignili vsaj za 10 odstotkov, ker se mi zdi, da je zelo težko živeti s 365 evri, toliko namreč nekateri dobijo pokojnine. Če je Slovenija socialna država in če smo uspešni, če smo članica Evropske unije in imamo dobro gospodarsko rast, lahko še nekaj postorimo tudi za tiste, ki so socialno najbolj ogroženi. Med temi pa je veliko tudi upokojencev.

Kaj pa bo s pokojninsko blagajno v prihodnosti? Kako se bo godilo tisti generaciji aktivnega prebivalstva, ki

je trenutno še v delovnem razmerju?

V tem trenutku se ni bati za pokojnine, res pa je, da ne vemo, kaj bo čez deset oziroma petnajst let, takrat ko bova midva v tem statusu, zato je treba že danes razmišljati. Samo ena napačna poteza v Državnem zboru lahko v vladi povzroči čez nekaj let hude težave glede zagotavljanja stabilnosti pokojninske blagajne.

Anica Šimenc, Vodice

Vaše mnenje o nocojšnji prireditvi?

Zelo mi je všeč, zdi se mi, da je prireditev iz leta v leto boljša. Sama zaenkrat pri programu ne sodelujem, sem pa drugače aktivna, saj sem poverjenica v Društvu upokojencev Vodice.

Še beseda o ministrovem obisku?

Zakaj pa ne, ljudje so ga lepo pozdravili, mislim, da je bil lepo sprejet. Moja pričakovanja niso velika, bomo videli, kaj bo prinesel čas. Zaenkrat je za upokojence še dobro poskrbljeno, nič pa se nam ne piše dobro v prihodnje, verjetno bo vsako leto slabše. Ja, strinjam se, da je treba sedaj še uživati.

Pavla Šuštaršič, Polje

Kakšno je vaše mnenje o prireditvi?

Zelo lepo so vse skupaj pripravili in upam, da nas bodo tudi naslednje leto presenetili s takim programom. Sama sem tudi članica Društva upokojencev Vodice že 15 let in sem zelo zadovoljna z delovanjem društva.

Meni je čisto vse všeč. Upokojenci moramo držati skupaj, se družiti in biti prijatelji med seboj.

Pa hodite kaj na izlete?

Seveda hodim, meni noben izlet ne uide.

Danes ste oblečeni v narodno nošo. S kakšnim posebnim namenom?

Seveda, ministru Erjavcu sem za dobrodošlico izročila šopek rož. Z besedami: "Žena bo zelo vesela, ko ji bom prinesel tako lep šopek rož", se je zahvalil in po izrazu sodeč je tudi v predstavi užival. Sem posebej poudarila, da so to prave gorenjske rožice, da ne bo mislil, da smo na Gorenjskem doma skopi ljudje.

Stanko Hvale, Vodice

Ste zadovoljni z današnjim programom?

Zelo sem presenečen. Toliko vloženega truda, toliko naštudiranih skečev, plesov, res enkratno. Prav presenečen sem, kolikšno armado folkloristov, ki izhajajo iz upokojenskih vrst, premore bližnje območje.

Torej ste zadovoljni tudi z delovanjem in usmeritvijo Društva upokojencev?

Vsekakor. Najbolj poznam delovanje našega društva, čeprav svoje znanje in pomoč prispevam tudi DU v Medvodah, Pirničah in Smledniku; to je naša tako imenovana Gorenjska koordinacija. Večkrat se dobivamo in skušamo napraviti čim boljše in čim lepše.

Pozdravi

Ob rojstvu otrok od mamice pozdrav življenja dobi, pri pogrebu se sin in hčerka z jokom solze od staršev poslovijo, dobro jutro je najlepši pozdrav dneva, v sijaju sončne radosti, lahko noč je pozdrav za miren počitek od zaspčnosti, utrujenosti.

Poželenje človeka do življenja je nešteto čuječih pozdravov, turobnost je odpor, izmik življenju, je stik neljubih odzdravov, izvir čistega pozdrava je pozdrav posluha sočloveka iz srea, srečaš popotnika osornega pogleda, kakor vbod v srce noža.

Zelo duhovit je lep prisrčen pozdrav, lep dober dan, s pozdravom lep dan je človek z biserom dneva obdarovan, srečno je pozdrav, ki ljudi notranjost duhovno obdaruje, ki na vse nemirne, nesrečne ljudi, čustveno umirjeno deluje.

Med mladimi je mnogo čudnih, občutljivih in neslovenskih pozdravov, ki ljudi ne osrečujejo, ko dobijo mnogo neljubih odzdravov, pa vas pozdravi s tujo zbadljivko, nisi kul, čav, adijo, to so izrazi pozdravov, ki povzročajo nemirnost, hudobijo.

Slovenci imamo čudovite, zgodovinsko lepe, iskrene pozdrave, so pa taki, ki pogojujejo zlo med ljudmi, pozdrav sovražstva sprave, živjo, dajmo v pozdrav roko, roko sožitja za sree, ta roka, za utrip srea, daje pozornost, ko se sočlovek zave.

Ne kratimo, uničujemo krutost, že tako kratkega življenja, pozdrav na zdravje, to je popotnica želja, iskra veselja, ta iskra naj se iskri, pozdrave naj obogati, razmnoži, v pozdravih Slovencev se bomo duhovno, srečno veselili vsi.

Zdravo, pozdrav za počutje zdravja posameznika in družbe, partizanski pozdrav obvezen, v vojski, za šole in službe, najbolj včasih in še danes je krščanski pozdrav Bog daj, župniški pozdrav, hvaljen Jezus, od nekdaj do sedaj.

Vsak pozdrav ima namen sočustev, obdaritev noči ali dneva, dan, ki ga okraša s pozdravom, lepe misli speva, zato pozdrav od srea izpolni vest, moč pozdrav dobi, pozdravi so kakor vera, ki nam pozdravno misel osvetli.

Neiskren pogled, brez pozdrava, to je nezrelost človeka, na svidenje je pozdrav srečnih oči od danes do praveka, zato, stari in mladi, pozdrave v lepi besedi osvetlimo, s pozdravi si od nekdaj do danes v iskrenosti življenje moralno zaželim.

Jože Stopar

Šipek

Vida Pirc

Hipokrat ga je priporočal pljučnim bolnikom, arabski zdravniki so z njim raztapljali ledvične kamne, naše babice pa že mnogo rodov vedo, da je dober za zdravljenje prehladov in gripe, da povečuje odpornost, koristi slabokrvnim, zlasti pa nosečnicam in doječim materam.

Šipek, imenovan tudi divja roža, je divji prednik vrtnice. Njegova domovina je v Evropi, Aziji ter severni Afriki. Rastlina zraste dva do tri metre visoko, in sicer najpogosteje na gozdnih obronkih, v živih mejah, na skalnatih pobočjih, po nižinah in hribovju, največ pa ga je na Krasu.

Cveti od maja do julija, cvetovi pa so beli ali rahlo rožnati in prijetno dišeči. Čas zorenja ploda je od septembra dalje. Plodovi so živo rdeče barve in jajčaste ali okrogle oblike. Najlaže jih obiramo potem, ko jih je že omehčala slana. Sveže plodove razrežemo na dva ali štiri dele in jih nato sušimo v senci na prepihu ali v rahlo ogreti pečici.

Šipek je najbogatejši naravni vir vitamina C, ki je v mesnatem delu ploda. Tudi s sušenjem in obdelavo se ohrani velik del tega, sicer zelo neobstojnega vitamina. S časom se vsebnost vitamina zmanjšuje, in sicer po enem letu ohrani le še četrtno prvotne vrednosti, zato vsako leto poskrbimo za novo zalogo. Poleg vitamina C šipek vsebuje še vitamine P, B₁, B₂, F, K, E, provitamin A ter pektine, čreslovine, različne vrste sladkorjev in veliko mineralnih snovi.

V zdravilstvu so šipkovi plodovi dopolnilno zdravilo pri pomanjkanju vitamina C, ki ga imenujemo kar protikužni vitamin, ker povečuje odpornost, zdravi prehlad, gripo in druge viroze, povezane z vročino, kot tudi blagodejno vpliva na dihalo, pomaga pri krvavečih dlesnih, koristi pri slabokrvnosti ter odpravlja utrujenost in splošno oslabeledost. Zavretek šipka je blago sredstvo za odvajanje vode iz telesa, zato koristi bolnikom s protinom in revmo. Povečano izločanje seča pa čisti kri in preprečuje nastajanje ledvičnih kamnov. Marmelada, skuhan iz plodov, učinkuje odvajalno, še zlasti če ne odstranimo ovojnice. Taka marmelada že v majhnih količinah pomaga pri otrocih odpravljati črevesne parazite.

Čaj pripravimo tako, da eno žlico zdrobljenih plodov prelijemo z dvema decilitroma vrele vode in pustimo stati 10-15 minut. Tudi nekajminutno vretje ne bo uničilo vsega vitamina C. Napitek ne sme priti v stik s kovino, ker kovina pospeši razpad tega vitamina.

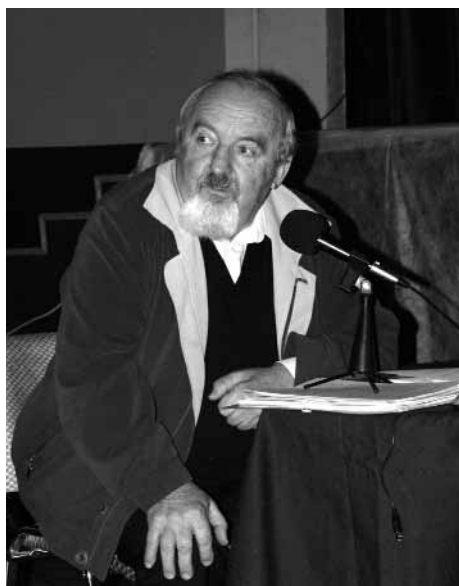
Najpogostejša uporaba šipka je seveda v obliki čaja. V krajih, kjer je šipka veliko, pa znajo iz njega skuhati čudovite marmelade - samo iz šipka ali mešane z drugimi vrstami sadja. Z malo domišljije je šipek tudi odlična osnova za najrazličnejše vrste likerjev, s katerimi bomo zadovoljili še tako zahtevnega obiskovalca.

Apiterapija - zdravje iz narave

Vida Pirc

Čebelarstvo društvo Skaručna je v sodelovanju z Društvom upokojencev Vodice pripravilo zanimivo predstavitev uporabe čebeljih proizvodov s predavanjem zdravnika splošne medicine, dr. Franca Grošlja. Gospod je zavzet čebelar že od mladih nog in se pri svojem poklicnem delu veliko poslužuje apiterapije, ki je nekakšna povezava izkušenj naših prednikov s sodobnimi znanji medicine. Apiterapija je zdravljenje s čebeljimi proizvodi in je tako naravna pot do boljšega zdravja.

Slovenci smo najstarejši čebelarji narod na svetu z več sto-, celo tisočletno tradicijo. Čebelnjak je samo naša, slovenska posebnost, ki je nekaj desetletij nazaj stal praktično pri vsaki malo večji kmetiji. Strokovno se je apiterapije pri nas lotil zdravnik Filip Terč, ki je že davnega leta 1888 v avstrijskem časopisu opisal pozitivne rezultate njene uporabe. Predavatelj je takole opisal zdravilne učinke posameznega čebeljega proizvoda: Med je glavni in najbolj poznani proizvod čebel. Vsebuje železo, kalcij, magnezij, kalij in vitamine. Priporoča se nosečnicam, otrokom, športnikom, starejšim in

oslabelem po bolezni. Uporablja se za zdravljenje bolezni jeter, toksemije v nosečnosti, pljučnice, srčnih in psihičnih bolezni, kožnih razjed, ran itd. Preventivno se ga priporoča ena žlica na dan, če ga damo v čaj, mora biti ta ohlajen na 40°C. Primeren je tudi za sladkorne bolnike.

Propolis deluje protimikrobno, protivirusno, protivnetno in celo protirakasto. Je naravni antibiotik, močnejši celo od penicilina, zato naj njegova uporaba ne bo dolgotrajna. Uporablja se za lajšanje prehladnih obolenj, zdravljenje sluznice ustne votline in grla, za zdravljenje glivičnih obolenj in za zaviranje napredovanja rakastih obolenj.

Zdravilna moč cvetnega prahu je večja kot pri medu. Priporoča se starostno oslabelem, za okrevanje po težjih operacijah, za rakaste bolnike in za lajšanje težav s prostato.

Matični mleček je hrana za matice in vsebuje rastni hormon, zato se uporablja za zdravljenje slabotnih otrok z upočasnjem razvojem. Poleg tega pa povečuje odpornost, izboljšuje razpoloženje, zavira staranje, ureja krvni tlak. Tudi z uporabo tega čebeljega proizvoda ne smemo pretiravati.

Čebelji vosek se lahko, če je čist, žveči, in se na ta način uporablja za zdravljenje bolezni ustne votline, požiralnika, želodca in črevesne sluznice, kot tudi za zdravljenje hemeroidov. Sicer pa se vosek uporablja predvsem v kozmetični industriji.

Zdravljenje s čebeljim strupom mora potekati strogo pod strokovnim zdravniškim nadzorom. Uporablja se za zdravljenje revme, kroničnih bolezni, multiple skleroze, raznih vnetij, težav s srcem in celo za citostatično terapijo.

Zanimivo predavanje s številnimi koristnimi praktičnimi nasveti so člani Čebelarskega društva Skaručna popestrili s predstavitvijo svojih proizvodov, obenem pa srečanje izkoristili za izmenjavo izkušenj.

Čas rezi

Tomaž Brank

Tudi letošnja zima bo bolj topla kot ne, vsaj tako kaže. Padavin in mraza je premalo, zato smo prikrajšani vsi; otroci, odrasli in narava. Vendar upajmo, da bo narava poskrbela, da bo zapadlo vsaj še malo snega. Morda pa bo tako, kot pravijo, "Dan gor, sneg dol". Čeprav je še zima, je dan že nekoliko daljši. Februar nam vedno, tudi letos, ponudi nekaj sončnih dni. Takrat pa je treba opraviti obvezno sadjarsko delo, ki ga imenujemo rez. Obrezovanje je eno najpomembnejših opravil, od katerega je zelo odvisna rodnost in rast sadnega drevja. Zdaj drevje še miruje, zato bomo pri rezi brez skrbi, da bi zmotili njegov globok zimski spanec. Obrezovanje naj bo torej opravljeno pred otoplitvijo, do pomladi, da se pri zapoznelem obrezovanju ne bo obrilo preveč rodni in rastni brstov.

Sončno vreme bo pomagalo zaceliti rane obrezovanja in obžagovanja, če bomo le delo opravili pravilno. Pri rezi moramo upoštevati, na kakšni podlagi je sorta cepljena in kako bujne rasti je. Sonce rane od rezi in žaganja lepo zasuši in tako se zmanjša vdor bolezenskih klic v rano. Nato se začne celjenje ran. Če smo odžagali večjo vejo, je rano dobro zamazati s fungicidnim premazom, s čemer preprečimo, da bi se nanjo naselile drevesne gobe, saj so take rane idealno rastno mesto zanje. Osnovno pravilo obrezovanja ali lepega drevesa je, da ima eno osnovno os ali en osnovni vrh, ki je baza za osnivanje krošnje. Ob tem osnovnem vrhu je lahko še kakšen vrh, ki ne sme biti večji ali močnejši od njega. Na ta vrh in na stranske vrhove pa so nameščene ostale veje in vejice, najsi bodo nosilne ali rodne.

Ta postopek velja predvsem za sadna drevesa na vrtu. V sadovnjakih z intenzivno pridelavo pa se obrezuje drugače, in sicer je tehnika prilagojena predvsem rodnosti in visokim pridelkom. V takih sadovnjakih je to opaziti že na prvi pogled. Ni drugačen samo način obrezovanja, pač pa tudi sortiment, način sajenja ter še veliko drugih stvari. Pri rezi sadnega drevja na vrtu je v glavi treba imeti dve stvari - videz in pa rodnost. Na vrtu namen sajenja ni samo gojitvene narave, ampak tudi estetske. Na vrtu želimo imeti drevje, ki nam da nekaj doma pridelanega sadja, obenem nam služi kot dekoracija in popestritev vrta, velikokrat pa nam nudi tudi dobro senco v vročih poletnih dneh.

Hitro rastoči poganjki so pokončni in niso primerni za rodnost, lahko pa jih dobro uporabimo pri oblikovanju krošnje. Pri rezi je najpomembnejše, da poznamo rodni les, saj bi ga pri nepremišljenem obrezovanju lahko prav hitro izrezali. V takem primeru pa je škoda lahko večletna. Ko obrezujemo, skrbimo, da je krošnja zračna, kar pomeni, da v njeno notranjost pride dovolj svetlobe, to pa je pomembno zaradi fotosinteze. V kolikor je svetlobe v krošnji premalo, poteka tam slaba fotosinteza, kar povzroči, da je v krošnji premalo rodnega cvetja in posledično tudi sadežev, ki jih še raje napadejo škodljivci ali bolezni. Največ cvetja je običajno namreč na rodnem lesu, ki je na obodu - na zunanji strani krošnje, kjer je dovolj svetlobe za proces fotosinteze. Torej, če vam sadno drevje cveti (rodi) tudi v krošnji, je ta dovolj zračna in vaše obrezovanje pravilno, jeseni pa je pridelek obilen. Če močno režemo

bujno drevo, se razmerje med rastjo in rodnostjo poslabša, saj se tako drevo na rez odzove z divjo rastjo in slabo rodnostjo. S pravilno rezjo sadno drevje uspeva dlje in v dobrem razmerju med rastjo in rodnostjo. V kolikor znamo pravilno obrezovati in pripraviti osnovo za rodni les, takih težav nimamo, seveda če pravilno gnojimo. Kdor tega opravila ne obvlada, naj tega raje ne počne, ker je škoda lahko prevelika in ste lahko ob pridelek za dve leti ali več.

Zelo pomembno pri obrezovanju je, da odstranimo vse suhe veje in vejice, ker so te lahko leglo boleznih in škodljivcev. Temu pravimo rastlinska higiena, ki ima velik pomen pri zdravju in dobri formi sadnega drevja, lahko celo celega sadovnjaka. Na tem področju pa je padlo zelo veliko lastnikov naših gozdov, kar že povzroča velikansko škodo.

Vrtnarski pozdrav

VRTNARSTVO, CVETLIČARSTVO

Tomaž Brank, s.p.

BLIŽATA SE 8. MAREC in MATERINSKI DAN.

Vabljeni in dobrodošli v

- vrtnariji: Vodice, Pot na Črno 3
- in
- cvetličarni: Ljubljana, Tržaška c. 37.

Pisma bralcev

Vi sprašujete

Spodaj podpisani prosim, če objavite v Kopitarjevem glasu ugovor na besede gospoda Braneta Podborška na proslavi ob kulturnem prazniku 7. februarja 2008 v Kulturnem domu Vodice.

Gospod župan Brane Podboršek je v govoru na proslavi pred kulturnim praznikom izjavil, da se mu ne zdi primerno, da gasilska društva niso izobesila zastav. Ni pa povedal, zakaj. Prosim, če objavite, zakaj zastave niso vihrale.

Prostovoljna gasilska društva smo namreč od Občine Vodice 27. avgusta 2007 prejela dopis. Vsaj vodiško ga je. Pred prevzetjem obveznosti se moramo najprej dogovoriti, dogovor (pogodba) pa je potekel 31. decembra 2007. Novega dogovora pa ni kljub obljubam (res samo ustnim), zato zastave niso bile izobešene in tudi naslednje ne bodo.

V to dejanje ne vpletajte nobenega člana Gasilske zveze Vodice, zlasti Alojza Kosca in Janeza Jenka, ker sta bila proti. Se pa oba trudita delati pošteno za gasilstvo, ampak županu nista priljubljena, je pač opozicija.

Vem, da ne boste objavili, ali pa se motim.

Franc Sodnik

V rubriko Pisma bralcev postavljam naslednje vprašanje:

Zakaj ni bilo na tako velik dan, kot je slovenski kulturni praznik, v Vodicah izobešenih (razen pri nekaterih posameznikih) državnih zastav?

Se morda Vodičani sramujemo lastne kulture in svojih prednikov? Prepričan sem, da se je mnogi izmed nas ne.

Janko Lužar

Župan odgovarja

Spoštovani!

Vesel sem, da ste tudi občanke in občani opazili, da je letošnji kulturni praznik v občini Vodice potekal brez izobešenih državnih ter občinskih zastav. Zato je vprašanje gospoda Janka Lužarja več kod umestno. Popolnoma pa se strinjam z njim, da se mnogi Vodičani ne sramujemo lastne kulture in svojih prednikov.

Med občankami in občani naše občine ima slovenska zastava še poseben pomen. Je simbol upora, simbol ponosa ter simbol

veličine naših prednikov. V času okupacije je domoljub in velik Slovenec Stane Kocelj za slovensko zastavo žrtvoval svoje življenje. Iz vodiškega zvonika je odvrget nacistično zastavo in izobesil narodno zastavo Slovencev. Stanetu Koclju je slovenska zastava kot narodov simbol predstavljala vrednoto, ki mu je pomenila več kot lastno življenje. Zato smo se v letu 2006 odločili, da v znak spoštovanja do tega dejanja občinsko središče v Vodicah poimenujemo Trg slovenske zastave.

Nekaj več kot 60 let po njegovem plemenitem dejanju so se prostovoljna gasilska društva odločila, da ne bodo izobesila slovenskih zastav, ker v rokah nimajo na novo sklenjene pogodbe o izobešanju in ker so v preteklem letu plačilo za izobešanje zastav dobila šele ob koncu leta.

Ob tem se človek sprašuje, ali so se v dobrih šestdesetih letih vrednote v naših krajih zares tako močno spremenile. Ali se slovenska zastava ne izobesi, če v tem istem trenutku ne plačaš za njeno izobešanje? Ali pa je vse skupaj zgolj politična igra, ki vključuje dejanja, ki žal z moje strani nimajo odobravanja.

Zato sem na proslavi ob kulturnem prazniku izrekel:

"Ni mi znano, da bi si kateri koli drug narod izbral za državni praznik prav praznik kulture. V naši občini pa se srečujemo s kulturo drugačne vrste. Taka je tudi današnja akcija prostovoljnih gasilskih društev, to je akcija neizobešanja občinskih in državnih zastav, ki je protikulturna in organizirana v posmeh prizadevanjem v poklon kulturnemu prazniku. Neizobešene zastave so pravzaprav le odraz odnosa do lastne države in lastne občine, predvsem pa odnosa do narodove kulture, na katero bi morali biti ponosni kot Slovenci."

Spoštovani gospod Franc Sodnik! Še vedno trdno stojim za izrečenimi besedami. Ker pa ste vi mnjenja, da se slovenske zastave brez vnaprejšnjega plačila ne bo izobešalo, vam sporočam, da se z vami žal ne morem strinjati. Prepričan sem, da se z vami ne strinja niti večina občank in občanov.

Ne glede na navedeno pa se ob tej priliki za preteklo sodelovanje pri izobešanju zastav zahvaljujem vsem prostovoljnimi gasilskim društvom.

Brane Podboršek,
župan

ČRNA KRONIKA

od 24. 1. 2008 do 14. 2. 2008

Prometne nesreče:

- v Zapogah je neznani voznik osebnega avtomobila zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo trčil v traktor, ki se je nato prevrnil na bok. Povzročitelj je s kraja pobegnil, v nesreči pa je nastala samo materialna škoda;
- neznani voznik je podrl obcestni količek in poškodoval fasado stanovanjske hiše na Skaručni ter s kraja nesreče pobegnil;
- voznik osebnega avtomobila je pri izključevanju z avtoceste v Vodicah zapeljal v obcestni jarek, pri čemer se je vozilo prevrnilo. Telesnih poškodb voznik in sopotnik nista utrpela;
- zaradi nepravilnega premika voznika osebnega avtomobila se je na Kopitarjevem trgu v Vodicah pripetila prometna nesreča z materialno škodo. Povzročitelj je s kraja pobegnil;
- voznik osebnega avtomobila je zaradi vožnje preblizu desnega roba vozišča v Vodicah trčil v betonsko ograjo.

Kriminaliteta:

- v naselju Torovo je znana oseba grozila občanu, da mu bo na hišo vrgla bombo;
- dvakrat se je zgodilo, da je neznani voznik osebnega avtomobila na BS Agip v Vodicah natočil gorivo in odpeljal, ne da bi plačal natočeno gorivo;
- v Vodicah so neznanci odtujili skulpturo srnjaka ob cesti;
- v Zapogah so neznanci poskušali vlomiti v gostinski lokal, vendar v notranjost niso prišli;
- neznanec je poškodoval senzorje, luč, žaluzije in smetnjak pri Vrtcu Vodice;
- v trgovini bencinskega servisa v Vodicah je neznanec s prodajne police izvršil tatvino aditiva za dizelsko gorivo;
- neznanec je na bencinskem servisu v Vodicah natočil gorivo in odpeljal, ne da bi plačal.

Javni red in mir:

- v gostinskem lokalu je pijan gost kršil javni red in mir. Policisti so zoper kršitelja ukrepali po Zakonu o javnem redu;
- v Šinkovem Turnu je občan žalil sosedo. Izdan mu je bil plačilni nalog.

Pobarvanka

Nagrajenec iz prešnje številke je Filip NASTRAN, Vodice.

Na sliki poišči predmete, ki se začnejo na A, B in C. Ko jih najdeš, v polja na sredini poleg vsake črke vpiši, koliko si jih naštel. Na koncu vse skupaj pobarvaj.

Leila, Višja strokovna šola, d.o.o., Mencingerjeva 7, 1000 Ljubljana, tel. 01/2811340,
http://www.leila.si, irena.marinko@guest.arnes.si

VIŠJE STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE: POSLOVNI SEKRETAR

Vizija in strategija šole: naše poslanstvo je dati študentom dobro izobrazbo in pripeljati do diplome tudi tiste, ki se ne morejo pogosto udeležiti predavanj: matere z otroki, komercialiste na terenu, zaposlene v tujini. Specializirani smo za izobraževanje poslovnih sekretarjev, zato vsebine pri večini predmetov vsebujejo praktične primere, značilne prav za ta delovna mesta.

PREDMETNIK:

Obvezni predmeti: Komunikacija, Poslovanje in finance, Informacijsko-komunikacijski sistemi, Zakonodaja in uprava, Poslovni jezik, Sodobna pisarna, Organizacija in protokol.

Izbirni predmeti: Komuniciranje z javnostmi ali Spletno poslovanje, prosto izbirni predmet in diplomsko delo.

Organiziranost študija: izobraževanje traja dve leti. Študijsko leto se prične oktobra in konča junija. Predmetnik in število ur sta prilagojena programu za odrasle. Predavanja potekajo modularno, po posameznih predavanjih se opravljajo izpiti. Študij se zaključuje z diplomsko nalogo in zagovorom. Po uspešnem zaključku izobraževanja izda Višja strokovna šola Leila, d.o.o., javno veljavno diplomu in študent pridobi naziv Poslovni sekretar/Poslovna sekretarka.

Cena enega letnika je 1269 evrov, če se plača v enem obroku. Če študenti plačajo v treh obrokih, je cena 1335 evrov za en letnik. V šolnino je vključena vpisnina, učbeniki, individualni izpiti in ponavljanje izpitov.

ZAKAJ BI IZBRALI NAS?

- 1) S študenti delamo individualno. Ne pomenijo nam le števil, ampak ljudi, s katerimi imamo prijateljske stike.
- 2) Študenti imajo možnost, da zaključijo študij prej kot v dveh letih.
- 3) Študenti lahko uveljavijo svoja znanja tujih jezikov: angleščine, nemščine, francoščine, italijanščine in španščine.
- 4) Študenti so organizirani v delovne skupine, kar povečuje učni uspeh in prispeva k nastajanju novih poslovnih in prijateljskih vezi.
- 5) Šolnina je med najnižjimi v Sloveniji.
- 6) Izobraževanje izvajajo predavatelji z univerzitetno diplomu, magisterijem ali doktoratom, ki imajo izkušnje pri delu v gospodarstvu in poučevanju ter uporabljajo sodobne učne metode.
- 7) Možnost nadaljevanja študija na mednarodni visoki strokovni šoli na Finskem.

INFORMACIJE:

tel. 01/2811340 ali spletni naslov:
irena.marinko@guest.arnes.si

Javno podjetje Ljubljanski potniški promet, d.o.o.,
vabi K SODELOVANJU:

VOZNIKE PRIMESTNEGA POTNIŠKEGA PROMETA (m/ž)

S PREBIVALIŠČEM V VODICAH oz. bližnji okolici.

Od kandidatov oz. kandidatke pričakujemo, da izpolnjujejo naslednje pogoje:

- končana IV. stopnja šolske izobrazbe,
- vozniško dovoljenje "D" kategorije,
- nacionalna poklicna kvalifikacija (NPK) za voznika/co v cestnem prometu,
- aktivno znanje slovenskega jezika,
- ustrezne zdravstvene in psihofizične sposobnosti za opravljanje dela voznika oz. voznice.

Ponujamo vam redno plačilo, dinamično delo ter urejeno delovno okolje. Pogodbo o zaposlitvi bomo sklenili za določen čas - eno leto, z možnostjo kasnejše zaposlitve za nedoločen čas.

Kandidate vabimo, da nam v roku 8 dni prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in kratkim življenjepisom pošljejo na naslov: Ljubljanski potniški promet, d.o.o., Celovška 160, 1000 Ljubljana, služba za kadrovanje.

V najem vzamem travnik ali njivo, večjo ali manjšo parcelo za daljše obdobje. Plačilo najemnine redno, Vodice z bližnjo okolico. Dosegljiv sem na telefon 031/975- 991.

Neba modrina se je za oblake skrila,
ko si od nas se poslovil,
v večni mir takrat si prestopil,
v naša srca pa spomine zaklenil.

ZAHVALA

Potrpežljivo in tiho se je vdal objemu bele svetlobe
na koncu svoje življenjske poti
moj dragi mož, brat, stric, svak in prijatelj

OTO JERAJ.

Vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga skupaj z mano pospremili v njegovo zadnje domovanje, se iskreno zahvaljujem. Hvala g. župniku Francu Mervarju, pevcem, pogrebni službi Navček in Društvu upokojencev Bukovica- Šinkov Turn.

Hvala vsem

Žena Barica

Potrebujemo delavca za delo v poliestrski delavnici - delo priučeno - zaželeno so delovne izkušnje, niso pa pogoj. Poskusno delo 3 mesece. Možnost kasnejše zaposlitve za nedoločen čas.

Kontakt: g. Franc Šantavec, 041/791-776.

Pustne norčije, rešite se!

Pustna povorka šestih občin

Jerneja Kimovec

Letos je prišel zgodaj, ob svečnici. Po stari navadi je preganjal zimo in sneg - čeprav, roko na srce, je ta bitka zadnja leta bolj podobna predaji brez boja. Slabše mu je šlo z dežjem, ki je brez milosti močil pisane lasulje in z obraza izpiral domiselne kreacije. Kljub temu so razigrane maskare, vesela glasba in moderator z neumornim darom za govorjenje za nekaj minut uspeli podžgati razpoloženje na Kopitarjevem trgu, kjer se je že sedmič ustavila sosedska pustna povorka.

Krajani Medvod, Vodice, Komende, Cerklje, Šenčurja in Kranja so prvo februarso soboto ponovno združili moči in izkoristili edinstveno priložnost, da nekaterim sodržavljanom na hudomušen način pokažejo, kaj si mislijo o njih.

Največkrat so bili na tapeti politiki. Tisti, ki so nezmožni rešiti slovensko-hrvaške spore, kupujejo nesmiselno drage vojaške oklepnike in brez prave strategije prodajajo delnice slovenskih podjetij, obenem pa tiščijo glave v pesek ob vedno novih podražitvah in vedno novih ... smeteh! "Pridite v Mečkatorko, mega sosedo, kjer dobite le najdražje. Višjih cen ne boste našli nikjer, to vam garantiramo. Vstopite tudi v Voklo Tuš, kjer nudimo izdelke s pretečenim rokom trajanja po izvrstni ceni. Vse cene smo namreč dvignili na 4,01 evro, namesto na 3,99. Kaj vam bo tisti

cent, raje ga pustite pri nas," je vabil napovedovalec. In medtem ko so vodilni državniki kukali skozi okna, pardon, WC školjke, najmodernejšega oklepnika, Patricie 001, so slovenski ribiči lovili ribe nekje na pol poti med posestvom zmedenega Joška Jorasa in koprsko kanalizacijo. Delnice Planike, Tama, Iskre, Mure in drugih "prestižnih" slovenskih podjetij so šle pri Agrokšeftu za med predvsem med nunami in župniki, smetarji pa so v Vodice našli primerno odlagališče in za pokušino kar takoj odvrgli vrečo smeti.

In kaj so medtem počeli otroci? Žurali, jasno. Opogumljeni od pijače in drog so na vsak način hoteli vstopiti v Lipo in Global, vendar se njihove pustolovščine niso dobro končale. Vrtniki in varnostniki so

bili do njih grobi in nasilni. "Tako ne gre več," so se jezili starši, "z našimi otroki nihče ne bo tako delal." In že so našli "diplomatsko" rešitev. Svoj podmladek bodo odslej pitali le z domačim mlekom in mesom, tako da bodo dovolj pametni in močni, da bodo lahko redarjem vrnili udarec! Če pa bo staršem morda le uspelo, da jih zvečer zadržijo doma, jih zagotovo ne bodo mogli odtrgati od najpopularnejšega resničnostnega šova Kmetija, kjer "ljublanske cvetke" krave molzejo za rep, nato pa se v svojem "naravnem okolju" fotografirajo za koledar, objavljen na www.hitrafne.com.

Oh, ja. Ob norih glasbenikih in še bolj norem avtobusu iz filma Ko to tamo peva ter prašičji kugi, ki je cel svet okužila s sedenjem na stranišču, so bili v celotni povorki še najbolj "normalni" tradicionalni kurenti s Ptujkega polja. Stalni spremljevalci pusta in njegovih norčij so nam tokrat prikazali še en staroslovenski običaj, pokanje z bičem, nato pa nas je, ko je po nekaj minutah spet vdihnil, moderator povabil na popoldanske "tri klobase in 27 hektolitrov "šnopsa"".

In tako je karavana s še zadnjimi zaostalimi tekajočimi maskarami odhitela naprej,

v nori svet. Jaz pa sem se z nasmehom na ustih in z zmajajočo glavo ozirala v nasprotno smer. Mar niso nečesa pozabili? Mar niso pozabili na ... otroke? Odrasli so se nedvomno zabavali, ko so si vsaj enkrat lahko dali duška ob sicer pereh vsakodnevnih težavah. Toda kako so na politično dogajanje, na smeti, oklepnike, ribe in na 4,01 evra gledali otroci? Kje so bili njihovi klovni? Pa Pika Nogavička z opico? Plešoč palčki, čarovnice in dobre vile? Kam sta se skrila neustrašni princ in lepa princeska?

Vsaj za pusta se prileže malo manj realnosti in malo več pravljice. Pustne norčije, slabo se vam piše, brez snega in čarovnije ...

Na kulturni praznik sta si šport in kultura podala roki

Veleslalom za pokal Občine Vodice

Alenka Jereb

Tako kot vedno so skupine in posamezniki, ki so se prijavi na veleslalom, izkoristili dobro pripravljene smučarske proge in se takoj po deveti uri odpravili na ogrevanje. V soncu bleščeči vrh Krvavca, Zvoh in ostala smučišča so vabila smučarje, ki so spretno vijugali po strminah in si obetali odlično uvrstitev na tekmi. Ob 10. uri se je začelo zares. Najprej so se po progi spustili najmlajši tekmovalci, za njimi pa starejši. Nekateri so vzeli tekmo zares, drugi so vozili za razvedrilo in bolj v sloganu "važno je sodelovati, ne zmagati". Poleg skupin - letos se jih je prijavilo pet - in nekaj posameznikov, so se prvič med seboj pomerili tudi sponzorji Kraljevskega kluba Vodice, ki je skupaj z Občino Vodice organiziral tekmovanje. Bolj ko se je čas nagibal proti dvanajsti uri, bolj zanimivo in veselo je postajalo pri brunarici Sonček, kjer so tekmovalci čakali na razglasitev

rezultatov. Čas za čakanje so izkoristili za medsebojna pomenkovanja, malico in kratek oddih, medtem ko so člani MePZ Biser in godbe vsak na svojem koncu ogrevali svoje inštrumente. Na začetku kulturnega programa smo v izvedbi Godbe Vodice slišali nekaj priljubljenih Avsenikovih skladb, med katerimi so nam šle najbolj v uho Ostanimo prijatelji in vedno nepogrešljiva Dekle, zakaj tajiš. Slednjo so namenili tehničnemu direktorju RTC Krvavec, Marku Grebencu, ki je očitno zadovoljen nad športno-kulturnim programom opazoval dogajanje z zgornje terase brunarice Sonček. V nekoliko resnejšem tonu se je program nadaljeval z Zdravljico, katere izvedbo so žal prisotni nagradili z aplavzom, saj so v svojem navdušenju pozabili, da se himni nikoli ne ploska. Planinsko obarvan in kraju primeren repertoar so pripravili tudi

4. Veleslalom za pokal Občine Vodice je resnično uspel, k čemur je pripomoglo tudi lepo sončno vreme. To je na krvavška smučišča privabilo pisano množico zagrehtih smučarjev, ki so uživali na snegu ter se veselo izpostavljali sončnim žarkom. Med približno 4.500 smučarji, ki so se ta dan zbrali na Krvavcu, smo zlahka prepoznali naše občane. Že na spodnji postaji kabinske žičnice je Godba Vodice z veselo vižo naznanila, da bo kulturni praznik na Krvavcu še posebej vesel in zanimiv.

"biserčki", katerih Slovenija, odkod lepote tvoje, se je razlegala preko s soncem obsijanega prizorišča in se izgubljala v prostranstvu krvavških smučišč. Do razglasitve rezultatov nas je godba popeljala s Slakovo vižo Visoko nad oblaki - ker pa teh ta dan res ni bilo obilo, sta predsednik KKV Jože Erce in župan Brane Podboršek zlahka najhitrejšim smučarjem v posameznih kategorijah podelila priznanja, skupinam ter najhitrejši tekmovalki in tekmovalcu pa pokal.

Vse rezultate si lahko gledate na spletnih straneh Kraljevskega kluba, mi pa objavljamo samo prve tri iz posameznih kategorij.

Deklice: 1. Kaja Kastelic

Mladinke: 1. Maja Kimovec
2. Liza Rahne
3. Anja Ovičaj

Članice: 1. Natalija Zaletel
2. Katarina Banko
3. Monika Kastelic

Mlajše veteranke: 1. Majda Vrhovnik
2. Lili Černivec
3. Nataša Kovše

Dečki: 1. Matic Zaletel
2. Kristjan Jagodic

Mladinci: 1. Nejc Merčun
2. Primož Glavič
3. Tim Seršen

Mlajši člani: 1. Matija Bergant
2. Matic Kimovec
3. Primož Keržič

Člani: 1. Tomaž Vrhovnik
2. Rok Vrhovnik
3. Anže Banik

Mladi veterani: 1. Roman Černivec
2. Brane Kimovec
3. Aco Šuštar

Ekipe: 1. Skoraj Polje
2. Smučarsko društvo Strahovica
3. KKV

